

VINCENT KLUSAK

vincent.klusak@yahoo.com
+420 608 201 122
IG @princ.kao

born March 4th, 2003
based in Prague / Warsaw / Frankfurt am Main
performance. situation. subversion

studies

2024 – up to now: Benjamin Foerster-Baldenius Class,
Die Staatliche Hochschule für Bildende Künste – Städelschule

2024: Faculty of Intermedia, Jan Matejko Academy of Fine Arts in Kraków

2022 – 2024: Departament of Fine Arts,
Academy of Arts, Architecture and Design in Prague (UMPRUM)

2022 – 2023: Polish Studies, Faculty of Arts, Charles university, Prague

others

2024: internship, Departament of Documentation of Theatre, Zbigniew Raszewski Theatre Institute in Warsaw

2024: residency in Komuna Warszawa together with Adam Dragun and Olga Ciężkowska, project *Power Couple*

2024: performer, StonyTellers – Award ceremony of the Jindřich Chalupecký Prize

2023: Visiting Artist Studio UMPRUM internship; Jana Ndiaye Beránková – East-South: Transnational Exchanges between Central and Eastern Europe and Africa

2022-2023: performer, Eva Kořátková: My Body Is Not An Island, Trade Fair Palace, National Gallery Prague

2022, 2021: internship, Czech Centre in Warsaw

2021: assistance of director, Maxim Gorki / Jan Frič: *Vassa Železnovová (Vassa Zheleznova)*, National Theatre Prague

BO & MOTYWACJA

Vincent Klusák jest artystą na pograniczu sztuk wizualnych i teatru. Studiował polonistykę i sztukę intermediiów w Prazde i Krakowie, w październiku tego roku rozpoczyna nowe studia artystyczne na Städelshule w Frankfurcie nad Menem. W swojej twórczości reflektuje współczesne problemy społeczne optyką historii. Lubi otwierać pozornie zamknięte rozdziały naszej historii i interpretować je na nowo. W trakcie przygotowań projektów często postępuje metodą badania, lubi badać w archiwach, prowadzić wywiady. Zjawiska, które łączą jego prace, to morale i paradoks. Najczęściej wykorzystuje media performance, wideo i tekst. Poza sztukami wizualnymi zajmuje się także krytyką teatralną oraz dramaturgią. Mieszka na przemian w Pradze, Warszawie i Frankfurcie nad Menem.

Do open call'u w CSW Zamek Ujazdowski zgłaszam się, dlatego że od dłuższego czasu w mojej głowie krystalizuje się pomysł, aby przekuć moje doświadczenie w performance. W czasach, kiedy powinniśmy budować europejską wspólnotę, musimy być świadomi zarówno naszych różnic, jak i tego, że te różnice niekoniecznie są przeszkodą w znalezieniu wspólnego dialogu. Poza tym myślę, że może zaoferować niekonwencjonalną perspektywę, która może być zabawna i odkrywcza.

PODOBŹ / POD DWIEMA POSTACIAMI

performance

Festival Transforma. Tábor. 2024

W 1424 r. zmarł Jan Žižka z Trocnova, przywódca pierwszej przedreformacyjnej (tzw. husyckiej) armii, która powstała w Czechach w XV wieku przeciwko katolickiej szlachcie i Kościołowi z powodu jego moralnego upadku. 600 lat później kwestia wiary nadal stanowi tabu w czeskim społeczeństwie. W performansie „Pod dwiema postaciami” używam różnych symboli i wizualizacji związanych z Janem Žižką i ruchem husyckim (kielich, flaga, koń, rak, śpiewy), aby wyrazić moją frustrację z powodu duchowo pustego i moralnie niezakotwiczonego stanu dzisiejszego społeczeństwa i otworzyć nową drogę do duchowości w formie świątecznej procesji. Spektakl odbył się w mieście Tábor, założonym w 1420 roku przez husyckich rebeliantów.

JEI TA PÍSEŇ MÁ DO NOCI ZARÁNÍÁ. / A TUKO PÍSEŇ TA UČARĚ U NOCI ROZBARVENÍÁ.

koncert. situacija. instalacija. video.
Praga / Únětice. 2023. dysk projektu

JEJ TA PÍSEŇ MÁ DO NOCI ZABŮVÁ... A TYLKO PÍSEŇ TA WCÍŽE V NOCI ROZBRZMÍVA

Projekt ten składa się z wielu warstw pracujących nad jednym początkowym zjawiskiem - czeskim zawłaszczeniem pierwotnie zachodnioniemieckiego gatunku „schlager”, który zaczął zakorzeniać się w Czechosłowacji w okresie normalizacji (lata 70. i 80.), ale swój największy rozkwit przeżył dopiero wraz z liberalizacją rynku muzycznego w latach 90. XX wieku. Schlager jest specyficzny, ponieważ przyciąga starszą publiczność z peryferii, muzyka jest chwytliwa, teksty odnoszą się do emocji (miłość, smutek, szczęście), relacji międzyludzkich, czeskiego krajobrazu i mają być zrozumiałe dla wszystkich. Słuchanie jej przynosi uczucie fałszywych wspomnień i rodzaj kojącej amnezji.

„A tylko pieśń ta wciąż w nocy rozbrzmiewa” to tak naprawdę eksperyment mający na celu sprawdzenie, na ile to doświadczenie jest możliwe do przeniesienia na publiczność, która podlega innym normom estetycznym niż seniorzy przekonani, że w czasach państwowego socjalizmu żyło się lepiej. W praktyce oznacza to, że my (ja i Tereza Vecková z praskiej akademii teatralnej) wynajęliśmy wiejską salę gimnastyczną (kilka kilometrów pod Pragą), gdzie zorganizowaliśmy koncert oparty na modelu duetu „Eva i Vašek”, którzy byli prawdopodobnie najbardziej znani w gatunku schlager w Czechach. Jako publiczność zaprosiliśmy głównie członków społeczności kulturalnej, nagraliśmy cały koncert, a to (nieco zmontowane) nagranie zostało odtworzone na starym telewizorze kineskopowym w scenerii przeciętnego czeskiego salonu, ponieważ jest to środowisko, z którego większość Czechów konsumuje schlager.

PŘÍSÁHA REPUBLIC / PREUSIEGA REPUBLIC

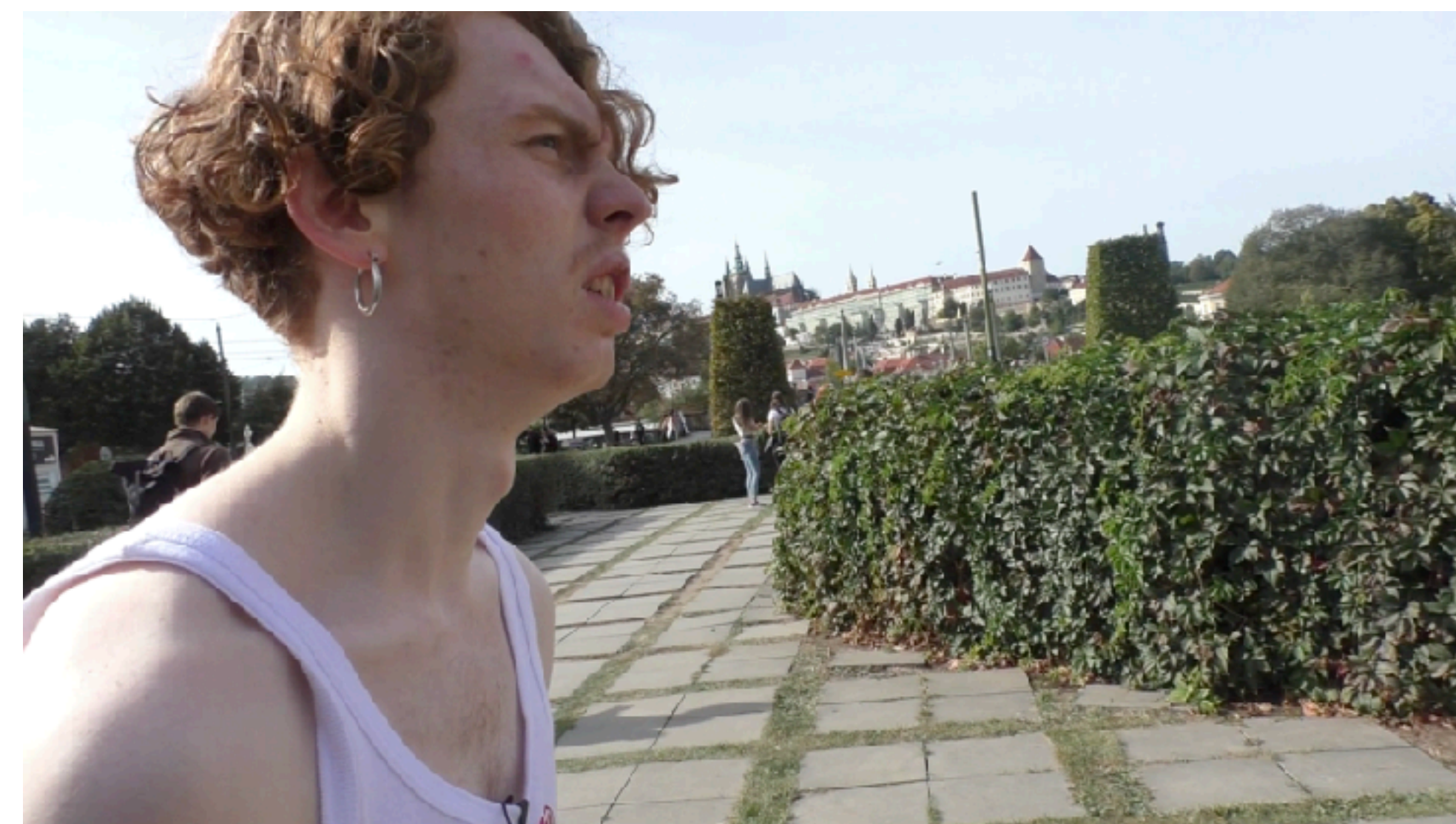
instalacja. performance. wideo
Prague. 2023
dysk projektu

PRZYSIĘGA REPUBLICIE / PRZYSIĘGA REPUBLICIE

Przysięga Republice to projekt z pogranicza performansu i badań artystycznych oparty na rozłamie w koncepcji nacjonalizmu. Celem było przeniesienie pilnego i poważnego stylu patriotyzmu, który jest mi znany głównie z polskiego środowiska, do czeskiego kontekstu, tj. przede wszystkim pozbycie się chronicznego humoru (naśmiewania się z samych siebie), który jest niemal nieodłączny od czeskiej rzeczywistości. Dogodnym punktem wyjścia okazał się ruch wychowania fizycznego Sokół, który powstał w okresie odrodzenia narodowego w okresie międzywojennym (tj. w okresie I Republiki Czesosłowackiej) i który wywarł znaczący wpływ ideologiczny na głównie czeską i słowacką część społeczeństwa.

W ramach performansu przeszedłem w stylizowanym mundurze z budynku UMPRUM do Filaharmonii Narodowej, która w okresie międzywojennym pełniła funkcję parlamentu, zadeklamowałem własny tekst - przysięgę - a na koniec wykonałem fragment choreografii o tej samej nazwie (Przysięga republice), zaprezentowanej po raz pierwszy na masowych ćwiczeniach ruchu Sokół na kilka miesięcy przed zawarciem umowy monachijskiej w 1938 roku. Występ był transmitowany w czasie rzeczywistym za pośrednictwem live cinema do jednej z pracowni UMPRUM.

NESEMIŁŃ / NE CUZOLÓZ

instalacja. performance
Prague / Warsaw. 2023
dysk projektu

NESEMIŃŚ / NE CUZOLÓZ

W ramach projektu staram się zmapować stopniowo zanikające publiczne przestrzenie gejowskie, które powstały w latach 90. i stanowiły ucieczkę od heteronormatywnej rzeczywistości dla poprzedniego pokolenia. Moje pokolenie postrzega je jako smutny atawizm. Poprzez wywiady z ich gośćmi, właścicielami lub innymi zainteresowanymi osobami, staram się zrozumieć ich funkcję lub znaczenie w pozornie wolnym społeczeństwie byłego bloku wschodniego.

W ramach projektu przebudowałem przestrzeń dawnego warsztatu stolarskiego w piwnicy UMPRUM na reminiscencję klubu gejowskiego z przełomu lat 90. i 00. i wraz z Matyášem Hadrbolecem, studentem praskiej akademii teatralnej, wykonaliśmy tekst, który skompilowałem z polskich i czeskich magazynów gejowskich z tamtych czasów.

